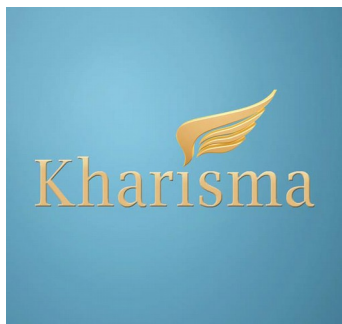

Karizma 1. Shoud - 2014. augusztus

ELSŐ SHOUD: „1. karizma”

ADAMUS üzenete Geoffrey Hoppe közvetítésével

2014. augusztus 2-án éjjel került átadásra a Bíbor Körnek.
www.crimsoncircle.com.

FONTOS: Ez az információ valószínűleg nem neked szól, amennyiben nem vállalsz teljes felelősséget az életedért és a teremtésedért.

ADAMUS: Vagyok, Aki Vagyok, a Szuverén Birodalom Adamusa.

Üdvözöllek Benneteket ezen az összejöveteleken! Üdvözöllek titeket, hogy megint eljöttetek! (Adamus nevet) Mindig elámulok ezen! Folyton elképedek! Nem tudom mi az oka, vajon a makacsságotok, a szívósságotok, vagy egyszerűen csak nincs jobb dolgotok szombat délután, minthogy itt legyetek, de üdvözöllek titeket, hogy megint eljöttetek drága barátaim!

Van egy jelzőtábla a Felemelkedett Mesterek Klubjában - lényegében rögtön, ahogy belépsz az ajtón és ezen a táblán a következő felirat áll: *„Feladtam mindent és semmit sem vártam érte cserébe, csak saját magamat!”*

A személyiségen túl

Minden Felemelkedett Mester keresztülmegy egyfajta spirituális pubertáskoron, ahol is feladnak mindent. Ő és nem csak a pénzt, a tárgyakat, az autót, a házukat, a munkájukat és a családjukat! Mert amikor a valódi feladásról van szó, akkor lényegében mindazt feladod, aminek eddig ismerted magad - és ez az egyik legnehezebb dolog, amit te, vagy bármelyik felébredő ember valaha is meg fog tenni. Aminek az az oka, hogy folyton ott a vágy, hogy egyre csak építsd ezt a személyiséget, hogy egyre csak építsd magad. És ezt olyan dolgokon keresztül teszitek meg, mint a ruhatáratok, a munkátok, a közösségekben elért státuszotok és a saját magatokkal való kapcsolatotok. Egyfolytában megpróbáljátok meghatározni magatokat egy érdekes és új módon. De végül ez az egész úgymint összeomlik, vagy darabjaira hullik - vagy pedig kegyelemben elengeded. Kegyelemben.

És reményeim szerint ezt fogjuk elvégezni ebben az új sorozatunkban, aminek máris megosztom a címét veletek. Hm. (kisebb nevetések) Hagyom, hogy egy kicsit épüljön a kíváncsiság.

De tényleg itt van ez az egész dolog, a személyiségen való túllépés. Az elme ezt képtelen felfogni. Képtelen. Az elme ezt megpróbálja önigazolni magának a következő szöveggel: *„Oké, akkor egy kicsit kevésbé leszek önmagam.”* De ez így nem működik! Az elme ilyeneket mond: *„Meg fogok szabadulni a rossz szokásaimtól.”* Nos, fel fogjátok fedezni - és a szavaim most felvételre is kerülnek - fel fogjátok fedezni, hogy a rossz szokásaitok lényegében nagyon is jól szolgáltak benneteket. A jó szokásaitok azok, amik miatt aggódom. (nevetés) Igazán. Azok a szokásaitok, azok a dolgaitok, amiket tesztelt és amikkel kapcsolatosan tisztességesnek, becsületesnek tartjátok magatokat, amiket jogosnak tartotok, amiket védelmeztek, amikhez ragaszkodtok még akkor is, ha én azt megpróbálom elvenni tőletek, még akkor is, ha ki akarom azt rugdosni belőletek, de ti mégis ragaszkodtok hozzájuk.

A rossz szokásaitokat természetesen nem kedvelitek, azoktól megpróbáltok megszabadulni,

megpróbáljátok őket legyőzni. Ez a saját hatalmi csatateretek - magatokon belül. Köszönöm. (mondja Lindának) - vagyis nem a rossz szokásaitok miatt aggódom. Hanem az általatok jó szokásaitoknak tartott dolgok miatt, az önbecsülésetek, a személyiségetek építő kockái miatt.

Egy nagyon vicces - legalábbis számomra vicces - módon távolodtok el attól, amit eddig a személyiségeteknek vagy egyéniségeteknek tartottatok. És valami olyan felé közeledtek, ami egy óriási szakadékhoz hasonlatos. Ez nem egy szakadék, de úgy kell megközelítenetek, mintha egy szakadék lenne. Úgy kell megközelítenetek, hogy közben nem tudjátok, hogy mi fog történni. Máskülönben a személyiséged megpróbálná azt megragadni és olyanná formálni, amilyen énképet szeretne magának. És ahogy arra már te is rájöttél, az az énkép, amelyet szeretnél magadnak, elég elérhetetlen...nagyon elérhetetlen.

De ettől függetlenül töretlenül igyekszel azt elérni. Folyton ezzel próbálsz. De máris elárulom nektek - és ez az üzenet egyértelműen nektek szól és nem a kívüllagnak - hogy nem fogod tudni azt elérni. Tehát fejezd be a próbálkozást! Ezért is nem vagyok híve a különféle céloknak, terveknek és programoknak. Azok a halandóknak valók! (Adamus és a közönség nevet) És amikor azt mondom, hogy a halandók, akkor nem a fizikai testet értem alatta. Hanem azokat az embereket, akik egy illúzióhoz ragaszkodnak, vagy egy észleléshez azzal kapcsolatosan, hogy mi az élet és ők hol illeszkednek ebbe bele. Hiszen a legtöbb ember élete pontosan ilyen - megpróbálnak beilleszkedni és folyamatosan ezt a kérdést ismételtetik: „*Hogy tudok beilleszkedni? Hol tudok beilleszkedni?*” - és aztán meg jön a korszakok rettegett kérdése: „*Ki vagyok én?*”

Soha többet ne tedd fel ezt a kérdést! Abban a pillanatban, ahogy érzed, hogy ez a kérdés szólalna meg benned - Ki vagyok én? - bármilyen formában is jelenjen meg benned ez a kérdés - abban a szent pillanatban vegyél egy mély lélegzetet és mondd: „*Vagyok, Aki Vagyok. Kussoljál!*” (kisebb nevetések)

Frissítés Sam-ről

Akkor a mai találkozónkat kezdjük azzal, hogy Sam-ről adok egy kis frissítést. (A közönség válasza: Óóóóó!) Óóóóó! Sam. (Tóbiás jelenlegi inkarnációja)

15 éve működik a Bíbor Kör. És meglehetősen fura módon Sam is 15 éves. Véletlen egybeesés lenne? Vagy mégsem? Nem, ez egy cseppet sem véletlen.

Sam most 15 éves. Képzeld csak el egy pillanatra milyen is volt, amikor te voltál ugyanennyi idős! Ez az a rossz, amiről az előbb említést tettem! (Adamus és a közönségből egy páran nevetnek) Micsoda kihívást jelentő kor 15 évesnek lenni! Hiszen egyfajta köztes állapotban vagytok. Még nem vagy felnőtt, de már nem vagy gyerek sem. Nem vagy elég idős ahhoz, hogy autót vezethess, de elég hülyén nézel ki egy biciklivel. (nevetés) Még nem rendelkezel azokkal a képességekkel, vagy annak bölcsességével, amivel az életet kezelni tudnád, de azért ezzel próbálsz. Hallom, hogy Cauldre most azt mondja, hogy ennyi idős korában azt gondolta, hogy már mindent tud, ahogy sokan ugyanezt gondoltátok. És a szülők nem tudnak semmit. Azt gondolta, ő aztán igazán tudja mitől döglök a légy, mi a menő, de a szüleinek bezzeg fogalmuk sincs ezekről a dolgokról.

Mégis nagyon kínos 15 évesnek lenni - amikor a fiúknál éppen véget ér a serdülőkor, remélhetőleg, a lányok pedig ebben a korban nézegetik a fiúkat és azt gondolják: „*Milyen pubertások!*” (Adamus nevet)

Sam 15 éves és egy nagyon érdekes élete van. Igazából nem volt túlságosan sok élete, hiszen sok-sok éven át mindössze egy test burok volt. El tudjátok ezt képzelni? Mindössze egy üres kagylóhéj volt. Csak egy üres karton doboz volt és csak arra várt, hogy valaki tegyen bele valamit és feladja, elszállítsa őt a UPS futárszolgálattal. (valaki nevet) Köszönöm. Azt hittem, tapsoltok majd, vagy nevettek egyet, vagy...

LINDA: Használhatom az iPad-et.

ADAMUS: Oké. Tehát itt van 15 évesen ebben a köztes állapotban, de oly sok éven át mindössze abban a test burkokban tartózkodott. Még nem töltötte be önmaga, Tóbiás teljes energiája vagy tudata.

És amikor Tóbiás, Tóbiás esszenciája elkezdte betölteni, elfoglalni, belakni azt a testet, akkor kezdte el kifejleszteni a saját egyéniségét. De valami mindig ott volt benne, mégpedig az, hogy mindig ellenállt annak, hogy azonosuljon magával, hogy kifejlessen egy személyiséget, mint ahogy azt ti tettétek. Mindig is ellenállt annak, hogy bármi olyat is tegyen, ami bezárná őt egy meghatározott szerepbe vagy módozatba, vagy hogy azonosítsa azt magával.

És érdekes megjegyezni, hogy Sam utazása egyben a ti utazásotok is. Teljesen másképpen - mert ti nem test burkok voltatok - bár egy páran később azzá váltatok, de nem azzal indultatok, nem test burkok voltatok. (nevetés) Természetesen egyikőtök sem volt ilyen burok test. Egyikőtök sem. (Adamus nevet)

Nos, valójában van ebben némi igazság, mert egy részed egy időre eltávozott. Egy részed részben elsétált, ami egyáltalán nem azt jelenti, hogy bármi vagy bárki más a helyére jött volna, csak az volt, hogy igen csak zavaros és kusza volt a spirituális pubertás időszak. Annyira zavaros volt, hogy nem tudtad mit tegyél. Így a szó szoros értelmében visszahúzódtál egy időre.

És ahogy ezt megtetted, azon kaptad magad, hogy a forrásaid, a bőséged, sőt, még az életkedved is elkezdett elapadni, megfakulni, megfogyatkozni. De ezt képtelen voltál kezelni. Képtelen voltál már azt kezelni, hogy mindig ugyanazt csinálod újra és újra. Tudtad, hogy ez nincs rezonanciában veled. Tisztában voltál azzal, hogy ez egyáltalán nem visz téged oda, ahova menni szeretnél, de közben meg fogalmad sem volt arról, hogy mit tegyél.

Nagyon is hasonlatos ez ahhoz, mint amikor egy gyermek átmegy a serdülőkoron. Egyáltalán fogalma sincs róla, hogy mihez kezdjen a testével. A gondolatai folyton változnak. Minden változik. Ezért sokan meghátráltak.

Érdekes megjegyezni, hogy valójában az történt, hogy megpróbáltatok még mélyebbre ugrani. Megpróbáltatok valami régi szenvedélyt aktiválni magatokban, de az egyszerűen csak nem működött. Nem működött. Ott volt bennetek egy belső ellenállás - én azt mondanám, hogy az isteni intelligencia volt az, ami azt mondta a bensődben: „*Ez egyszerűen nem fog működni.*” És ti képletesen szólva, felemeltétek a kezeteket és megadtátok magatokat. A saját kagylóhéjatokká váltatok.

A testetek attól még reagált. A személyiség automata pilóta üzemmódban működött. Képes volt funkcionálni, beszélni. És ebben az automata pilóta üzemmódban, folyamatosan azzal próbálkoztok, hogy egyre csak újraépítse vagy újraazonosítsa önmagát. És ez teljességgel megőrijtett titeket. Az agyatokra ment. És akkor feltettétek azt a kérdést, amire megkértelek, hogy soha többé ne tegyétek azt fel. Egyre csak ezt ismételtétek: „*Ki vagyok én?*” Éjjelente beosontál a szekrényedbe, mikor azt hitted, hogy Franciaországban bulizok és azt kérdeztétek: „*De ki vagyok én? Ki vagyok én? Drága Isten, vagy bárki, csak Adamus nem - Ki vagyok Én?*” (nevetés)

És ezután meg elosontál egy látóhoz. Tudom, hogy ezt tetted. Láttam. Tudom, hogy szégyenkeztél miatta, de megtetted. Büntudatod volt és nyomorultul éreztél magad emiatt és ezt is kellett, hogy érezd. De mégis csak elsomfordáltál egy látóhoz, jóshoz, vagy bárkihez - bárkihez fordultál - csak magadhoz nem. Bárkihez, csak magadhoz nem. Bárkihez, de ezzel lényegében azt akartad elkerülni, hogy jó mélyen magadba menj, mert ugye az fájdalmas és egy szinten még most is fáj. És egy szinten megértem én, hogy miért osontál el másokhoz, hogy miért csaltál meg engem (nevetés) és miért mentél el egy jóshoz, vagy látóhoz, vagy bárkihez - azért, mert kétségbe voltál esve. Fogalmad sem volt arról, hogy mi mást tehetnél és azt hitted, hogy valahol valaki biztosan tudja a

választ.

És akkor meg mi történt? Nos, ismerjük azt a történetet. Még csak meg sem kell teremtenem az Egy Mester Memoárja című történetet ehhez, de azért meg fogom. Elosontál ahhoz a látóhoz, jóshoz, akárkihez és utána még jobban összekuszálódott minden. Egy időre adtak neked egy kis egyéniséget. „Ó, igen, Egyiptomban hercegnő voltál.” Nos, tényleg az voltál, de ez egyáltalán nem fontos. (nevetés) Bocsánat. Ezt vissza kell vonnom. Ne emlékezz erre, felejtsd el! Olyan ez, mint a Men in Black filmben: Zzzzzzz! - nem emlékszel, elfelejtet! Ó, hát én is nézem az idióta filmjeiteket! (Adamus nevet)

Tehát adnak neked egy átmeneti személyiség infúziót. És te ebből építkezel. Pár napig jól érezted magad ettől, de utána???? Jött a nagy mélyrepülés! A zuhanás! De most eltértem a tárgytól. Hiszen Sam-ről beszélünk, vagy inkább rólatok? Hmm. Hmm.

Sam 15 éves és nagyon érdekes. Igazából soha nem fejlesztett ki magának egy személyiséget. Vannak, akik azt mondják, hogy kissé tompa. Mások unalmasnak tartják. Megint mások azt mondják, egyáltalán nem földelt, képtelen bármihez is kapcsolódni, mert folyton csak álmodozik és ez tényleg így volt.

Tanult az élet dolgairól, de nem túl jól. Sam 15 évesen nem a legjobb tanuló. Nem az. Ahogy a legtöbben ti sem voltatok azok. (nevetések) A négyes már nagyon jó jegynek számított. A négyes már ünnepségre adott okot. A hármas pedig elfogadható volt. Tehát nem feltétlenül okos a tanulás tekintetében, viszont rendkívül intuitív.

Amikor nincs a fejében, amikor nem akarja megfejteni a struktúrákat, a mintákat, amikor nem megy bele a fejébe és a logikába - akkor elképesztő! Bármit képes nagyon gyorsan megoldani. Nem kell ehhez ismernie a tényeket és a számokat.

És 15 évesen egyáltalán nem akar egyetemre menni. De valószínűleg fog egyetemre járni egy nagyon rövid ideig, majd nagyon beleun azokba az unalmas tanításokba, amiknek nagyon kevés, vagy inkább semmi közük sincs az igazi élethez, az élet valódi élvezetéhez. Tehát nem valami jó tanuló, de elképesztően intuitív, csak úgy, mint sokan közületek.

A különbség közte és köztetek az, hogy ő nem rendelkezik 20 vagy 30 év programozottsággal, amivel eltakarná az intuíciónál. Így Sam viszonylag tiszta és világos maradt. Annak ellenére, hogy a szülei - akik elváltak - egyetemi professzorok, mégsem értették meg Sam-et. Akkor itt most Sam-ről beszélek, vagy rólatok? Tényleg nem értették őt - téged - nagyon jól, ezért figyelmen kívül hagyták, ami azt jelentette, hogy rengeteg sok szabadideje volt magára.

Érdekes, hogy most, hogy Sam 15 éves és a saját pubertás korszakának a legvégén jár, mi is többet tudunk róla beszélni. Pubertásának rendkívül érzékeny éveit szinte magára hagytuk. De egyre többet és többet fogunk róla beszélni, mert érzi ezt a mély kapcsolódást mindannyiótokkal, pontosan úgy, ahogy Tóbiás is érezte és érzi most is.

Érez egy kapcsolódást. Még nem tudja, hogy mi lehet ez és nem is akarja pontosan tudni. Nem érdekli, hogy megismerje a Bíbor Kört, az egyéni Shaumbrákat és mindent részletekbe menően, mert érzi ezt. És ez az, amit a felszínre enged magában. Tudja, hogy van ott valami.

Tudja, hogy ez egy támogatás, bajtársiasság, elfogadás, együttérzés. Tudja, hogy ez ott van, de nem tudja pontosan megmondani, hogy hol van. De nem is érdekli és ez egy nagyon fontos pont. Nem kell tudnia a részleteket. Sőt mi több, bizonyos értelemben ennek tudása kissé elvonná ennek az érzésnek a gazdagságát, amit éppen most érez, mert ha most hirtelen újra felfedezné a Bíbor Kört és a Shaumbrát, akkor nagyon belevetné magát a részletekbe. Így most mindannyiótoknak a gazdagságát érzi. Igen.

Nos, egyáltalán nem lennék meglepve...Cauldre most egy kis szűrést végez itt, ezért egyszerűen kiteszük. De egyáltalán nem lennék meglepve, ha elkezdene beszélni valamelyikőtökkel, ha

elkezdené kapcsolódni valamelyikőtökhöz.

Ezen a nyáron egy farmon dolgozik, amit imád. Szeret a Földdel dolgozni. A farmon nincs túl sok állat, leginkább zöldségekkel és gyümölcsökkel van tele. De szeret ebben a környezetben lenni, szeret kint lenni és megérinteni a természetet, figyelni, ahogy a dolgok növekednek, szereti nézni az élet szépségét. A barátaival van ott, akik eljöttek vele a városból és szintén ott dolgoznak vele együtt a farmon és itt rátalált egy szenvedélyre. Egy olyan szenvedélyre, amit eddig még soha nem érzett. A kaiko-jára. És ez nem csak a növények, a föld, vagy az esti baráti beszélgetések miatt van, hanem azért, mert érez magában valamit, érzi, hogy valami nyiladozik benne.

És ezzel egy időben érzi az élet érzékiségét. Elkezdett érezni egy nagyon szexuális, gyönyörűséges érzést, ami ébredzik benne. Az iskolai barátaival sokszor nézett az interneten pornó filmeket. De igazából ezek soha nem érdekelték. Sőt, lényegében ez még zavaró is volt a számára, mert érzi az ezekből a filmekből jövő energiát. Érzi a visszaélő, bántalmazó energiákat és a bennük lévő táplálkozást és azon morfondírozik magában, hogy a szexualitásban, az intimitásban benne rejlő hatalmas szépség - hova tűnt? Senki sem beszél róla. Mert a szex vagy valami gonosz, rossz dolog, vagy tiltott, vagy pedig ilyen pornó filmekben látható. Emiatt most eléggé össze van zavarodva - hogy az emberek miért nem egy szentséges, gyönyörűséges módon beszélnek a szexről?

Persze azért mindig akad kivétel, de a tömegtudatban általánosságban a szexualitást vagy büntudat és szégyen övezi, vagy pedig valami sötét és hanyatló, továbbá az energia táplálkozás, lopás. Ez a dolog, valamint a farmon való munkája az, ami majd később inspirálni fogja őt. És ez jelenleg éppen kifejlődés alatt van.

Sam magas és jóképű, de meglepő módon mostanra már egyik szülőjére sem hasonlít. Pedig korábban hasonlított rájuk. És ahogy keresztülment ezen az egész pubertás dolgon, valami egészen briliánsat tett, valami olyat, amit kivétel nélkül mindannyiótoktól kérek - hogy engedjétek el az ősi biológiátokat. Mert ez nem a tiéd. Csak bérlemény. Öröklött.

Igazából soha nem töltött sok időt az ősi biológiájában. Használta annak részeit, jellemzőit, hogy meg tudjon születni egy fizikai testbe. De a pubertás alatt keresztül ment egy igen érdekes stádiumon, amikor ezt elengedte. Persze nem tudta, hogy mit csinál. Pedig valójában egy nagyon magas szinten elengedte az ősi biológiáját.

Még mindig vannak ebből maradványai itt meg ott, de már nem hasonlít a szüleire a kinézete - nagyon jóképű és magas. És természetesen a nők és a férfiak is egyaránt vonzódnak hozzá. És nem csak a fizikai szexualitás miatt, hanem a személyisége miatt, vagyis inkább megkockáztatnám, hogy a személyiség hiánya miatt.

Sam nagyon szeretetteljes, roppant érzékeny, de hozzátok hasonlóan rá is hatással vannak a dolgok. Védenie kell magát. Távol kell maradnia a dolgoktól és ezért is annyira ideális számára ezen a nyáron ez a farmon való munka.

Igen, volt már intim kapcsolata nőekkel. Már volt szexuális élménye, igen fiatal kora ellenére, de egy nagyon, nagyon csodálatos módon. Sokatokkal ellentétben - és most becsukom a szemem - mert gondolatok csak vissza arra, amikor ti voltatok ennyi idősök, nem rendelkeztek valódi érzékenységgel vagy tudatossággal, ügyetlenek voltatok, vagy, ó, kapkodtatok....(Adamus nevet) Oké. Menjünk tovább! (kisebb nevetés)

Tehát Sam nagyon tehetséges, művészi hajlamú, rendkívül tehetséges, de még nem találta meg ennek a kifejezési útjait. Tehát a lehető legjobb dolog, ami hosszú idő óta történt vele, ez a távol töltött nyár ezen a farmon, ahol sok mindent fel fog fedezni, ahogy ti is sok mindent felfedeztetek ebben a korotokban.

Egy kis hírekkel szolgáltunk Sam-ről. Most már közelebbi kapcsolatban leszünk vele, ahogy vége a pubertás korszakának.

Spirituális pubertás

Ha már a pubertásból való kijövetelről beszélünk, a spirituális pubertás végéről, sokan pontosan ezt tapasztaljátok most meg. Ez kínos, kellemetlen. Kijönni egy nagyon sűrű személyiségből - egy olyan személyiségből, ami sok, rengeteg sok élet alatt került kifejllesztésre - és ez az egész most mind feloldódik.

Ott van egy ellenállás. Megpróbáltok ehhez sokféleképpen ragaszkodni. És oly gyakran az történik és talán ez természetes, hogy megpróbáltok elengedni dolgokat az énetekről, majd elkezdtek ráfókuszálni vagy kifejlészteni más dolgokat az énetekről.

És lényegében a spirituális fejlődés során, kifejezetten a pubertás folyamatnak ebben a szakaszában - és ahogy ez véget ér, felismered, hogy elengedtél ugyan dolgokat, de pont úgy, ahogy a hagymának is sok héja, rétege van, egyre többet és többet hántasz le belőle. És eljutsz arra a pontra, hogy felismered, hogy mást sem teszel, csak egyre hántod le azokat a rétegeket egymás után, majd azt mondd: *„Mikor lesz már vége ennek a sok hagymahéjnak, ennek a rengeteg rétegnek a lehántásának?”*

Amikor eljutsz arra a pontra, hogy már tényleg marhára belefáradsz ebbe a réteg lehántásba, amikor már teljesen belefáradtál ebbe, ez az, amikor ez az egész felrobban, feloldódik, lebontódik és eltávozik.

Ez egy ijesztő folyamat, mert ismételten a legtöbben így gondolkoztok....két szinten történnek a dolgok. Az egyik szint az mély, mögöttes vágy a spiritualításra, az Én vagy Isten megértésére és a valódi Én felfedezésére. Mindvégig ott volt ez a mögöttes vágy, csak nem igazán ismerted ezt fel. Nem voltál ezt képes szavakkal megfogalmazni. Nem tudtad azt mondani: *„Nos, ott a mélyben, a Magban ott van ez a mély vágy.”* Ezért más szinteken, kifejezetten a mentális szinteken ezt így mondtad ki: *„Belefáradtam már az életembe. Azt akarom, hogy bizonyos dolgok változzanak meg!”* vagy pedig: *„Azt akarom, hogy a dolgok jobbak legyenek!”*

Tehát egy másik szinten, itt fent, azt mondogattad: *„Több bőséget akarok. Fiatalabb akarok lenni. Okosabb akarok lenni. El akarom érni a céljaimat.”* Tehát ez ment itt fent, miközben ott a mélyben az a vágy munkált benned, hogy egyszerűen megismerd magad autentikusan, hitelesen, egy valódi módon. És ez a két dolog sokféleképpen konfliktusba került egymással, mert a személyiség nem akarja látni a saját pusztulását. Egyáltalán nem. A személyiség jobba akarja tenni magát. Erre a jobbításra lett beprogramozva a sok-sok élet alatt és agyon lett programozva - hogy javíts az intelligenciádon, hogy javíts a bőségeden, tedd jobba a megjelenésedet, a külsődet, javíts azon a képességeden, hogy legyenek barátaid, hogy győzz le másokat és minden egyéb dologra be lett programozva. Tehát a személyiség, az egyéniség képtelen felfogni azt a tény, hogy bizony ő fel fog oldódni.

Mindeközben pedig valami ott a mélyben örömködik: *„Halleluja! Eljött az idő! Mikor fog már megtörténni? Mikor szállunk már ki ebből a kitalálósdíból, amit játszunk? Mikor lépünk már túl a játzmákon és mikor leszünk végre hitelesek?”*

Nos, az elme ekkor közbeszól: *„Ó, igen, hitelesség. Ez az!”* Mert az elme érzett valamit, a személyiség érezte, hogy „igen, hitelesség”. És akkor megpróbál hiteles, autentikus lenni, de képtelen erre. (valaki nevet) Képtelen rá. És ez egy szintig nevetséges, mert megpróbálsz hiteles lenni valami olyan dologgal kapcsolatosan, ami egyáltalán nem hiteles. És ez nem rossz, éppenséggel csak nem autentikus. Nem az, aki valójában vagy.

FényTest

Akkor most érezz bele magadba! Érezd magad, a testedet, a gondolataidat, az énedet! Ami a felszínen van, ami másokhoz eljut, amit kivetítesz - az nem ugyanaz, mint ami tényleg a belsőben van. És amit kivetítesz - az egy régi biológia. Nagyon sokat fogunk dolgozni a FényTesten. Lényegében egyáltalán nem fogunk rajta dolgozni. Meg fogjuk engedni a FényTestet.

Mert az a sajátotok - és tudom, hogy egy páran nagyon befrusztráltak magatokat, mert - és ezt jól jegyezték meg - mert megpróbáltatok FényTestet csinálni a régi emberi elmétekből és ez a két dolog nem működik együtt túl jól. A személyiségekkel, az elméteknek a FényTestről alkotott elképzeléseivel próbáljátok behozni a FényTesteteket. De ezzel csak szétcseszitek a régi testeteket. Ezzel egy konfliktust okoztok a régi testetekben, mert rajta keresztül gondolkoztok.

Van egy olyan elképzelésed, hogy a föld fölött 60 cm-rel fogtok lebegni és hogy úgy fogtok ragyogni és villogni, akár egy neon fény egy ködös éjszaka kellős közepén, miközben zizegő hangot adtok ki magatokból. (nevetés) De ennek ehhez semmi köze! Egyáltalán semmi! Szóval mielőtt tényleg sok mindent megtehetnének a FényTesttel, meg kell szabadulnunk sok gondolattól a FényTesttel kapcsolatosan.

Érdekes ez. Konfliktusban álltok. Azt mondod: „*Nos, de én annyira vágyom egy FényTestre! Belefáradtam már ebbe az emberi testbe! Percről percre öregszik, egyre nehezebb és egyre egyensúlytalanabb!*” Amit egy nagyon mély szinten érzel - ezért is beszéltem a Kaiko-ról - az a belső szenvedély, az a belülről izzó tűz. Azért is beszéltem erről a múlt hónapban, mert ez a Kaiko, ez a szenvedély, ez a megmagyarázhatatlan és ismeretlen tudás az, ami lényegében előhozza a FényTestet.

Aztán a fejed birtokba veszi ezt és mindenféle indokokkal igazolja azt, hogy miért is akarod a FényTestedet és tudom, hogy egy páran már el is kezdtek könyvet írni a FényTestről, pedig halvány fogalmatok sincs róla, hogy mi az. És csak jól össze fogtok zavarni másokat a FényTesttel kapcsolatos félreértésekkel. El fogunk oda jutni, még önmagad ellenére is, mert ott van benned ez a mély belső tudás, hogy ez a biológia valójában nem a tiéd. Szóval dobd ki az összes trükködet és ravasz cseleidet és mindazt, amire gondoltál ezzel a könyvvel kapcsolatosan, amit meg akarsz írni és hogy tanfolyamokat akarsz tartani a FényTestről. Engedd el egy időre, amíg tényleg meg nem érted azt, hogy mi a FényTest és amíg igazán meg nem érted és át nem érzed a Kaikot - azt az égő, égető vágyat.

A Kaikonak ez a lángja, ahogy már említettem, amennyiben benne vagy, amennyiben megengeded azt, akkor az egy hűvös tűz. A hűvös alatt azt értem, hogy nem éget meg. Ez a transzmutáció tüze és az alkímia vagy a transzmutáció valódi tüze egy hűvös láng. De amennyiben kívül maradsz és megpróbálsz azt manipulálni és megpróbálsz azt összerakni a jelenlegi személyiségeddel, akkor az pokolian meg fog égetni. És ezalatt a valódi, igazi poklot értem. Nagyon meg fog égetni.

Tehát ez azt jelenti, hogy menj bele abba a szenvedélybe és engedd azt meg. De megint eltértem a tárgytól. Hm.

A FényTested és a biológiád - természetesen fog megtörténni. Értitek? Természetesen történik meg. Ez az, amit éreztetek. Ezért is hivatkozok Sam-re, azt mondva, hogy nem annyira okos, de nagyon is bölcs és intuitív, a pillanatban, vagy nevezték ezt úgy, ahogy akarjátok. Nem gondolkodik, hanem megengedő.

A személyiségen és az érvényesítésen, a megerősítésen túl

Ugyanúgy, ahogy ez a spirituális pubertás kor a végére ér, hatalmas késztetésed volt a személyiséged jobbítására vagy fejlesztésére. És ismételten visszatérek arra, hogy miért nem szeretem a terveket, a célokat és a programokat. Mert ezek nem tesznek mást, csak felerősítik és

megszilárdítják a személyiséget. És az emberekben óriási vágy él erre - hogy azonosítsák magukat valamivel vagy valamiként. Ezért is tömörülnek érdekcsoportokba. Ezért tartoznak klubokhoz és társaságokhoz, hogy azonosulni tudjanak. Folyamatosan javítani akarnak magukon.

Nos, mi pedig el fogjuk engedni ettől magunkat és ez ijesztő lehet. Nos, eddig is számtalan élményetek volt erre vonatkozóan. Néha félelmetes lehet igazán elengedni azt a dolgot, amit személyiségnek hívnak.

De a személyiség - az a dolog, amivel azonosítod magad, amihez kapcsolódtál, amivel érvényesítetted magad - többé már nem érvényes. Felismered, hogy oly sokszor az történik, hogy az embereknek meg kell erősíteniük, érvényesíteniük kell magukat - mert tudod, a külvilág dolgai folyton elbizonytalanítják őket és ez az oka annak, amiért folyton folyvást megpróbálnak érvényt szerezni, megerősíteni a személyiségüket. Próbálsz a helyükön tartani a részeket, a „Ki vagyok én?” részeket - hogy anya vagy apa vagy, hogy főnök vagy taxi sofőr vagy, hogy ennyi vagy annyi éves vagy, hogy okos vagy buta vagy - pedig ez mind nem számít. Amikor önmagadat akarod megerősíteni, érvényesíteni, akkor nincs nagy különbség aközött, hogy azt mondod: „*Okos vagyok vagy buta vagyok.*” Azzal is tudsz azonosulni, vagy megerősíteni magad, ha azt mondod: „*Rossz gyerekkorom volt. Jó gyerekkorom volt. Jól nézek ki. Rosszul nézek ki.*” Ez mind megerősítés, érvényesítés, akkor is, ha negatív az azonosulás.

Kampókat akasztasz bele dolgokba, hogy azokkal azonosítsd magad. És minél erősebb az azonosulásod, minél inkább összekapcsolod magad más dolgokkal, annál jobban érzed magad egy rövid ideig. De aztán az elkezd kifáradni, megfáradni és olyankor előrukkolsz valami új tervvel, programmal vagy céllal.

Ne érts félre! Csodálatos dolog kifejezni azt a kreatív létezőt, aki vagy. De időnként ezek a tervek és programok nem a kifejeződés módjai, hanem sokkal inkább arról van szó, hogy így, ezen a módon akarod megerősíteni vagy más esetekben éppenséggel elterelni magad saját magadtól.

Bele fogunk menni egy csodás időbe most és tényleg elengedjük a személyiséget. Nem azt mondom ezzel, hogy megöljük vagy megsemmisítjük azt, hanem azt, hogy elengedjük az összes kapcsolódási pontját, megerősítő, érvényesítő pontját annak, aki vagy.

Mostanában valószínűleg észrevettétek, talán többször is előfordult, hogy nagyon érdekes, intenzív és bizarr álmaitok voltak. Próbálsz belőlük valami értelmet kovácsolni, de egyáltalán nincs semmi értelmük. Ezek nem jósló álmok. Nem arról szólnak, hogy mi fog történni a világban, vagy veled. Ezek szó szerint azok a dolgok, amik most történnek az életedben.

És te, azáltal a folyamat által, hogy megkísérelted megerősíteni, érvényesíteni a személyiségedet, egyre több és több aspektust hozol létre, pedig már eleve is elég sok volt belőlük. De ezzel így még több aspektust hoztál létre.

És ez érdekes volt. Az aspektológia megértése rendkívül fontos, ugyanakkor viszont eljutsz arra a pontra, amikor kissé megszállottá válsz ezzel kapcsolatosan. És mindannak ellenére, amit Tóbiás eredetileg mondott, mégis megpróbáltad kontrollálni, irányítani ezeket az aspektusokat, mintha csak kiskutyák vagy a saját gyerekeid lennének.

Vagy félsz tőlük, mintha nagyobb hatalommal rendelkeznenek nálad, vagy mintha nagyobb létjogosultsággal bírnának, mint te, ami talán egy jobb megfogalmazás. Ez nagyon érdekes és egy roppant érdekes spirituális pszichológia megbeszélés témája lehet az, hogy az aspektológia megértése valójában miként hoz létre még több aspektust egy időszak erejéig, továbbá az, hogy létrehozza az aspektusoktól való félelmet, vagy a teremtő létezőtől való félelmet - képzeljétek csak el milyen remek sci-fi filmet vagy könyvet lehetne erről készíteni! Hogy amikor a teremtő létező elkezd megérteni a saját aspektusait, akkor lényegében átadja a hatalmát, vagy több létjogosultsággal ruházza fel önmaga valamelyik vagy akár több aspektusát. Vagyis: „*A sötét*

aspektusaim több hatalommal rendelkeznek, több létjogosultsággal bírnak, mint én.” És ez történik. Nagyon sokatoknál láttam ezt. És most nem nézek bele egyikőtök szemébe sem. Inkább a kamerába nézek. Láttam, hogy veletek is ez történt. Több létjogosultságot, nagyobb hatalmat és fennhatóságot tulajdonítotok az aspektusaitoknak, mintha azok okosabbak, vagy tehetségesebbek lennének nálad, vagy több képességgel rendelkeznének, mint te. Ez egy érdekes jelenség, mivel te magad teremtetted meg minden egyes aspektusodat.

Talán titokban arra vágysz, vagy azt reméled, hogy bárcsak egyikük jobb lenne nálad! Azt reméled: *„Istenem, remélem, hogy van ennél valami sokkal jobb és talán előfordulhat, van egy olyan aspektusom, aki csodálatosabb nálam!”* Vagy, ami még rosszabb és torzabb: *„Aki több hatalommal rendelkezik nálam! Aki annyira sötét, hogy nagyobb nálam!”* Tehát ott van ez a torz kívánságod, hogy bárcsak lenne valaki nálad nagyobb, mert te nem vagy boldog az éneddel. És ez azért van, mert nos, ez a személyiség nem a sajátod.

A testtel kapcsolatosan persze könnyen megérted, amikor azt mondom, hogy az nem a sajátod. Erre azt mondod: *„Hát, a pokolba is, igen! Úgy nézek ki, mint az anyám és nem akarok úgy kinézni, mint ő. Úgy akarok kinézni, mint az apám!”* Szinte olyan ez, amikor az ősi biológiád elengedéséről beszélünk, mintha egy zászlórúd körül raliznál. *„A fenébe is! Itt az ideje!”* De én azt mondom neked, hogy annak is eljött az ideje, hogy felismerd, hogy ez a személyiség tényleg nem a tiéd. Fura. Az elme persze azonnal közbevág és azt kérdezi? *„De akkor kicsoda?”* Senki. Ez nem a te autentikus, hiteles éned. Nem a valódi éned.

Hallottam, hogy mostanában milyen kérdéseket teszel fel magadnak és közülük az egyik nagy kérdésed: *„Hiteles vagyok? Valódi vagyok?”*

Amikor fiatalabbak voltatok, kifejezetten azok közületek, akik valamiféle vallásos neveltetést kaptatok, folyton azt kérdeztétek magatoktól: *„Most jó vagyok vagy rossz vagyok?”* Mint amikor még hittél a Mikulásban, a Téliapóban: *„Rossz vagyok, vagy jó vagyok?”* De mostanra ezt a kérdést felváltotta ez, hogy: *„Valódi vagyok? Hiteles, autentikus vagyok magammal?”* Nos, természetesen nem! Természetesen nem vagy az!

Szeretném, ha szemügyre vennéd a személyiségedet! Most a felszínről, a megtévesztő külsőről, a látszatról beszélek. Arról, ami a kirakatban van. Nem a hátsó szobát értem ezalatt. Nos, arra majd később kerítünk sort. De itt most arról a kirakatról, látszatról beszélek, amit magadra öltesz. De mi ennek az alapja? Nos, részben a neveltetésed, vagyis a környezeted, a szüleid, a testvéreid és a tanítóid. Ezeket alapszik. És ez tényleg nem a sajátod.

A személyiséged a múltban történetekre és a múltbeli körülményekre adott sok-sok reakción alapszik, amiket nem látsz, nem észlelsz a maguk teljességében. A múltbeli történéseknek mindössze egy apró kis töredékét látod. És fogod azt a töredéket és belehelyezed a személyiséged fejlesztésébe, a saját énedbe, majd alkalmazkodsz hozzá és kijelented: *„Hát, ez vagyok én.”*

Fogod a veled történt dolgokat és csak úgy elfogadod azokat anélkül, hogy tényleg megértetted volna a történéseket, vagy pedig anélkül, - az én megfogalmazásom szerint - hogy kinyerted volna belőlük a bölcsességet. Lehántva róluk a félelmet, a részleteket, a traumát és minden mást is és egyszerűen csak kinyered belőle a bölcsességet. Sok bölcsesség kinyerésre van itt szükség - úgy látom. Ezen kívül magatokra szedtek olyan dolgokat, amik kívülről repülnek felétek. Mint amilyen a hírek, a híradó - magadra veszed őket, mintha a sajátod lenne.

Egyébként pedig ez az egész folyamat, amin keresztülmentek - és köszönöm a célzást Marty - mert épp az előbb ásítottál egyet - szóval ez az egész folyamat nagyon kifáraszt benneteket és még beszélni is unalmas róla. Nem lenne sokkal jobb énekelni? Mert ez fárasztó, lefáraszt titeket, utána meg nem értitek, hogy ebben az egész személyiség fejlesztésben most éppen lefelé mentek a lejtőn egy személyiség kisiklás felé, mintha csak a kamaszkorotokban lennétek. Emlékeztek még milyenek voltatok 13, 14, 15 évesen? Nem tudtatok eleget aludni. Nem győztetek eleget enni és

nem győztetek eleget aludni. Egyfolytában fáradtak voltatok, vérszegények voltatok, soha nem volt elég energiátok, kivéve bizonyos alkalmakat, amikor előntött benneteket a szexuális vágy és az ezzel kapcsolatos gondolataitok, élményeitek. De ezen kívül....(kisebb nevetések) Most a fiúkhoz beszélek. A fiúk nevetnek. A férfiak. Helyesebben a férfiak.

Jelenleg nagyon fáradtak vagytok és mit tesztek ilyenkor? Ilyeneket mondtok magatoknak: „*Biztosan öregszem.*” És ilyenkor mit tesztek? Ó, ez annyira tipikus. (valaki azt mondja: Alszunk) Alszotok. Nem. Azt kérdezik: „*Mi a baj velem? Mi lehet a gond velem? Többet kell tornáznom vagy edzenem, mert azt mondták a TV-ben, egy orvos azt mondta, hogy többet kell tornáznom, edzenem.*” Pedig igazából nem kell. Tényleg nem. Amikor bemegyünk a FényTestbe, rá fogtok jönni, hogy ez a sok torna vagy edzés teljes egészében lószar! Tényleg az! (a közönség tapsol) De tényleg az, csak mert egyszer valahol azt hallottad, hogy: „*Karban kell tartanom, edzenem, tornáztatnom kell a testemet és egy héten ennyiszor kell ezt tennem, ennyi és ennyi órában...*” Te jószágos ég! Milyen örömtelen élet!

Akkor meg azt kezditek: „*De másképpen kell étkeznem és...*” Látod mit csinálsz? Felépítitek ezeket a tulajdonságokat, jellemzőket és ezzel építed a személyiséged. Nem. Azért vagy fáradt, mert ezen a spirituális kamaszkoron mész éppen keresztül. És ez egy nagyon felemésztő folyamat. Hiszen menet közben megszabadulsz attól az összes szar szeméttől, amit már nagyon régóta magaddal vonszoltál és ami nem a tiéd. Ez nem a te személyiséged.

Amikor ma este hazamész, vagy amikor reggel felébredsz, kérlek nézz bele a tükörbe, mert ez a test nem a tiéd! És az a személyiség? Szét kellene, hogy vessen az öröm most ebben a pillanatban attól, hogy ez nem a tiéd! (nevetés) Hála Istennek, hogy nem a tiéd! Nem a tiéd.

Nos, ez sok mindent felvet. Akkor mi a te személyiséged? Hát ezért beszéltem a múlt hónapban a Kaiko-ról! A szenvedélyről. És a másik dolog pedig az, hogy többet nem kell, hogy azonosulj a dolgokkal. Nem kell azt mondanod, hogy: „*42 éves férfi vagyok, aki 2 méter magas és ilyen és ilyen képzettséggel rendelkezik.*” Ezek a dolgok nem számítanak, nem fontosak. Tényleg nem. Nem fontosak ott, ahova tartunk.

De szórakoztató lehet játszadózni velük, amikor felismered, hogy ezek csak játékszerek. Akkor már tényleg jót lehet velük játszani. És ekkor kezdesz el igazából szerepelni és akkor bármilyen szerepet el tudsz már játszani és bármikor le is tudod azt vetni. De jelenleg még nem hiszed el, hogy csak egy szerepet játszol. Azt hiszed, hogy ez valódi. Hogy ez valóságos. És megpróbálsz ebben több hitelességet találni. És folyamatosan ezt hallod a mélyebb részeidből: „*Hiteles vagyok? Valódi vagyok? Őszinte vagyok?*” Újra és újra ez a kérdés jön fel benned. De nem vagy az. Egyáltalán nem vagy az. És ez a jó hír!

És ez egy jókora üres teret hagy maga után. Mint például: „*És akkor most mit fogok tenni? Mivel fogom ezt betölteni? Hogyan leszek önmagam?*” Hát nem érdekes ez az egész önmagad keresése, ahol elveszünk téged önmagadtól annak érdekében, hogy tényleg megértsd azt, aki vagy. Mert ennek nagy része - csak kirakat, csak látszat.

Ó, hát persze vannak ebben csodálatos dolgok is! Ne érts félre! Csodálatos dolgok vannak, de meg kell értened, hogy ez egy játszma. Munkában lévő kreativitás. Túl kell lépned azon, hogy egyre csak finomítani próbálsz azt az ént, azt a testet, azt a személyiséget vagy azt az elmét!

Az Új Sorozat

Mindezek után sokat gondolkoztam azon, hogy mi legyen az új sorozatunk címe. Megnéztem, hogy merre tartunk és mit fogunk tenni ebben az új sorozatban és egy pillanat erejéig a Szeretet Sorozat nevet akartam adni neki és.....(valaki azt mondja: Hmmmmmm) Hmmmmmm. Ami elvezet az Énünk szeretetéhez. A szeretet egy gyönyörűsége tapaszta. És igen, ezt írd fel a teendőink listájára.

Nem, nem oda!

LINDA: Nem arra a listára.

ADAMUS: Nem, hanem a te listádra! A „teendők” listádra. Kérlek - szükségünk van erre - A szeretet könyvére. A Szeretet könyve.

LINDA: Természetesen.

ADAMUS: A szeretet legelőször itt, ezen a bolygón került megtapasztalásra. Isten, a Szellem semmit sem tudott a szeretetről, amíg te meg nem élted azt. Itt van ez a dolog, hogy „Isten a szeretet.” Istennek halvány fogalma sem volt a szeretetről, amíg meg nem élte azt rajtad keresztül és általad.

Tehát azt gondoltam, hogy a Szeretet lesz a sorozat neve, de ez egy kicsit olcsó lenne. Kicsit könnyű lenne. Igen. Valami nagyobb meglátással bírót akartam. De természetesen beszélni fogunk a szeretetről, de nem a személyiség régi szeretetéről, aki azt mondja, hogy szereti a másikat, mert az nem szeretet. (Linda felragaszt egy öntapadós cédulát Adamusra, amit kisebb nevetés követ, ahogy Adamus megnézi mit tettek rá, majd visszaadja azt Lindának) Oké, ez legyen nálad.

A szeretet könyve. Kérlek, emlékeztessétek erre Lindát! Amikor csak találkoztok vele, öleljétek meg és mondjátok neki: A szeretet könyve. (még több nevetés)

Tehát a Szeretet Sorozat nevet akartam neki adni, de azt gondoltam, hogy ez túl könnyű lenne. Túlságosan olcsó lenne. Aztán a FényTest Sorozat nevet akartam adni, mert be fogunk menni....

LINDA: Azt akarod, hogy erre írjam fel? (van egy új íróeszköze)

ADAMUS: Nem, még nem. Ó, igen. A FényTest lesz a sorozat címe, mert azt gondoltam, hogy a FényTestről fogunk beszélgetni. A FényTesttel fogunk dolgozni. És miközben erre azt mondjátok, hogy ez milyen mókás és csodálatos lesz, nem, ez kemény lesz, hacsak nem vesztek egy mély lélegzetet és egyáltalán nem dolgoztok rajta semmit sem és elengeditek az összes ezzel kapcsolatos elvárásokat. Mert ezt természetesen fogadjátok be. Igen.

Aztán mégis meggondoltam magam és nem a FényTest lesz a sorozat neve, mert akkor fura elvárásaitok lennének. Mindenki gyönyörű, szexi és fiatalabb akarna lenni. És bár ez megtörténhet, de nem lenne szabad, hogyigen. (pár nevetés) Miért nem? De tényleg ez lenne a valódi oka annak, hogy megcsinálod? (pár ember válaszol: Nem) Nem. Most nemet mondtok, pedig én tudom, mi a valódi....igen. (nevetés)

Fel fogjuk fedezni a FényTestet, de azt gondoltam, hogy ez a rossz jelet küldené ki és azzal olyan embereket vonzanánk....a fenébe, pont azok az emberek jönnének vissza, akiket kidobtunk. (nevetés)

LINDA: Igen! Wáá!

ADAMUS: Nem, nem, nem, nem, nem. Nem. Ne csináld ezt! Már túl messzire jutottunk.

Tehát elmorfondíroztam magamban. Sőt, még a többi Felemelkedett Mesterrel is konzultáltam ez ügyben. Azt mondtam nekik: „Igen, érkezett egy új sorozat ideje a Shaumbrákkal. Különféle dolgokat nézetegek itt. Amit még Cauldre-nek és Lindának sem mondok el. De milyen címet adjak neki?” És ők is tettek javaslatokat és talán nektek is van egy pár javaslatotok. Bármilyen javaslat?

(szünet)

Á, senki nem mer javasolni. (Adamus nevet) Kivéve Pete! Pete, te milyen nevet adnál neki?

PETE: Megengedés....

ADAMUS: Megengedés.

PETE: ... A felemelkedésem megengedése.

ADAMUS: A felemelkedésem megengedése. Nos, nem rossz.

LINDA: Ühüm. Ó, van még valaki!

ADAMUS: Bár ebből némiképpen hiányzik a merészség. Szerintem már mind belefáradtatok a megengedésbe. Olyan ez: „*Á, a szart!*” Igen, de...

PETE: Az előbb te is említetted a megengedést.

ADAMUS: Nos, az az előbb volt, de aztán belefáradtunk. (nevetés)

PETE: Ó, én nem, csak te. Oké.

ADAMUS: Igen. Neked mi a javaslatod?

SUE: A Megvilágosodásom utazása.

ADAMUS: Egy egész sorozatot akarsz csak a te megvilágosodásod utazásáról? Csak a tiédről?! (nevetés) Az egész évet a te utazásodról való megbeszéléssel akarjuk tölteni? Nem hinném.

Értem én, hogy te...

SUE: De ez mindenkinek személyes.

ADAMUS: A megvilágosodásom utazása. Nos, tudod...

SUE: Vagy csak simán Megvilágosodás.

ADAMUS: Megvilágosodás. Igen.

SUE: Igen.

ADAMUS: Nem ezt tettük vagy...?

SUE: Elég unalmas.

ADAMUS: Igen.

SUE: Eléggé.

ADAMUS: Nem, már közeledünk. Közeledünk.

Caudre most épp azt mondja nekem, hogy nekem azt kellene mondanom.....hogy nincsenek rossz ötletek.

SUE: Oké.

LINDA: Óóóóóó! (a közönség válasza: Óóóóóó!)

ADAMUS: Közeledünk.

LINDA: Figyelünk.

ADAMUS: Még valaki? Valami más gondolat? Nem, ez nem rossz. Csak - mi a következő lépés? Mi a.....

SUE: Nos, azt mondod nekünk...

LINDA: Várj, várj, várj! A mikrofonba beszélj, hogy mindenki halljon!

SUE: Azt mondod nekünk, hogy keresztülmegyünk a megvilágosodás.....és könnyebb lesz a testünk, igaz?

ADAMUS: Igen.

SUE: Tehát....

ADAMUS: Ez lehetséges. Nos....

SUE: Lehetséges.

ADAMUS: Igen.

SUE: De nem fogunk repkedni és döngicsélni. (nevetés)

ADAMUS: Most akarod ezt megtenni? Hogy legyünk túl rajta? (még több nevetés) Itt az egész színpad. Játszunk hozzá valami szép zenét is. ...

SUE: Nem, nem, nem. Nem fogjuk ezt tenni.

ADAMUS: Nos, akár meg is tehetnéd.

SUE: TE tehetnéd meg.

ADAMUS: De nem ezzel a csatornázóval! (nevetés)

SUE: Ó!

LINDA: Óóóóó! Óóóóó! Ez meg mi volt? Óóóó!

ADAMUS: Belső konfliktus. Megpróbál engem kilökní!

LINDA: Óóóó! Nahát!!!! (nevetés, ahogy Adamus furán grimaszol és fura mozdulatokat tesz, mintha ő és Caudre küzdenének egymással)

ADAMUS: Na! Visszatértem! (még nagyobb nevetés) Bent maradok. Nem fog engem kilökní! Következő. Következő.

Milyen nevet javasolsz a sorozat számára?

LINDA: Mofo.

ADAMUS: Mofo Sorozat.

MARTY (Mofo): Haladjunk már ezzel a szarral Sorozat! (a közönség nevetve tapsol) Ez elég fűszeres?

ADAMUS: Ez tetszik!

MARTY: Ebben van egy kis lendület, igaz?

ADAMUS: Ez tetszik! Igen, ez jó!

MARTY: Igen.

ADAMUS: De egy kicsit le kellene rövidíteni! Két vagy három szóban add meg a nevet!

MARTY: Végezzünk vele!

ADAMUS: Végezzünk vele! (nevetés) Nos, ezzel lehet, hogy a rossz típusú embereket vonzanánk be.

MARTY: Igaz. Nagyon igaz, igen.

ADAMUS: Igen, igen.

MARTY: Nem akarunk visszafelé haladni!

ADAMUS: Igen. Szeretem, ha a közönségünknek van foga, ha érted mire akarok ezzel célozni! (még nagyobb nevetés)

LINDA: Végeztél vele?

ADAMUS: (nevetve) Igen. Következő. Van még valami ötlet, mielőtt felfedem a sajátomat? Igen -

te milyen nevet adnál neki?

ALAYA: Nehéz felülmúlni itt azt, hogy „Végezzünk vele!”

ADAMUS: Igen, igen!

ALAYA: Beavatás Sorozat.

ADAMUS: Beavatás - mibe?

ALAYA: Beavatás saját magunkba.

ADAMUS: Végül is nem rossz, sőt, ez jó - de a helyzet az, hogy rengeteg beavatás zajlik minden áldott nap a New Age üzletágban. Sőt, valaki éppen most kint van a Csendes óceán kellős közepén és éppen beavat vagy megnyit valami portált, ami különben csak halakkal van tele, de semmi mással. (nevetés) De azt hiszi, hogy megnyit valamit. De az tetszik, hogy önmagad beavatása, amiről azt hinné az ember, hogy egyre több ember csinálja ezt, miközben ez nem így van.

LINDA: Óóóó!

ADAMUS: Mindig valami mást avatnak be!

Ez a szegény bolygó - ha egy pillanatig most beléphetek a szószékembe - ez a szegény bolygó! Itt van ez a sok-sok fénymunkás, akik körbe-körbe szaladgálnak és mindent beavatnak, felavatnak, még a kókusz pálmafákat is és a sziklákat is! Hagyjátok már békén Gaia-t! Kérlek benneteket! Fejezzétek be ezeket a beavatásokat! Tudod ez a beavatás olyan, mintha összevissza szarnál mindenfelé!

És tudjátok, amikor így „beavatásokat” végeznek, mindenféle szentséges beavatást csinálnak, akkor ezt csak elterelésként teszik. Óriási elterelések ezek, csak azért, hogy ne kelljen saját magukba nézniük, saját magukat beavatniuk.

ALAYA: Ön-beavatás.

ADAMUS: Igen. Nos, ez tetszik, de ezt minősíteni kell. Nem más beavatásáról van szó, csakis a sajátodról. Semmi másról. De ez akkor senkit sem érdekelne, mert ők ki akarnak menni és valami mást akarnak beavatni. Igen. Jó.

LINDA: De ettől nagynak érezhetik magukat.

ADAMUS: Igen, a következőt kérem!

SHAUMBRA 1 (férfi): Használtad a Kaiko szót! (úgy ejti ki, hogy: Ki-ko)

ADAMUS: Kaiko. (Adamus utánozza a rossz kiejtést) A Kaikó-nak van így egy negatív felhangja. Kaiko. (most helyesen ejti ki)

SHAUMBRA 1: Kaiko.

ADAMUS: (nevetve) „Ki-ko” - rendelkezik egyfajta kulturális negatív értelmezéssel. Pont ezért nem akartam ezt Kaiho-nak hívni, mert valaki - hm Linda - átváltoztatná „valami más - ho” sorozattá. De különben tetszik és gondolkoztam is rajta, mint sok más néven is. És akkor most kérném szépen a táblánkat! Hozzátok ide! (Linda a pódiumhoz megy, ahol az Ipad-je van) Nem, én a táblámat kérem!

LINDA: Ó, azt a ronda nagy izét?

ADAMUS: Mi is ez?

LINDA: A kis tábla. Ugyan már!

ADAMUS: De hogyan...hogyan kellene nekem....édes drága Jézus Mária! Istennek Szent Anyja! Erre az izére ír....Óóóóó! Alig várom, hogy elmesélhessem ezt a dolgot a Felemelkedett

Mestereknek! A Mennysországban vagyok. Nézzétek csak mi ez! Micsoda eszköz! Micsoda szerkezet! Megmutathatnánk?

LINDA: Rakd képernyőre!

JOHN (K): Nincs összekötve.

ADAMUS: Vidd oda John-nak! (Linda odaszalad Johnhoz a tablet-tel)

Tehát gondolkoztam azon, hogy a Kaiko Sorozat nevet adom és máris elmondom Lindának hogy kell helyesen leírni a Kaiko szót. Majdnem ez lett a sorozat neve, mert ez az év - és egyébként nagyon jó helyen tapogatóztatok - erről a szenvedélyről fog szólni. Nem a hamis szenvedélyekről. Nem a „megpróbálsz a régi módon előásni valamit, ami egy kicsikét beindít” szenvedélyről van itt szó. Én erről a tüzes, lángoló, lobogó, gyönyörűséges, felemésztő, átalakító, bámulatos szenvedélyről beszélek. Arról, ami mindig is ott volt a felszín alatt, csak nem engedted meg, hogy feljöjjön a felszínre. Arról beszélek, ami felülírja a személyiségedet, ami felülírja azt, hogy megpróbáld fejleszteni a személyiségedet. (a közönség nevet, mert Linda a „seggfej” szót írja le, ami megjelenik a képernyőn.) Szerintem én a saját táblámat akarom! A sajátomat!

Ez a legelső szó, amit leírtál erre a szerkezetre?! Pedig el akartam ezzel az eszközzel dicsekedni a Felemelkedett Mestereknek! De tudod mit fognak kérdezni? Nos, csodálatos technológia és mi lett ráírva? (még több nevetés) Akkor ezt most töröld le!

A Kaikho-t így kell helyesen leírni: - K-a-i-k-h-o. Múlt alkalommal beszéltem a Kaikho- ról, erről a belső szenvedélyről, amit vagy úgy írsz le, hogy k-o, vagy pedig úgy, hogy h-o a végén. De akkor alkossunk egy szót! Miért is ne? Sőt, a szavakat a legkönnyebb megalkotni. Csak alkossd meg a saját szavadat, bár gyökereiben a jelentése az igazi belső szenvedély.

Tehát arra gondoltam, hogy legyen a neve a Kaikho Sorozat, mert a szenvedély lesz a témánk. Ez a szenvedély, ez a tűz a felszínre fog jönni és kegyelemben felemészti a személyiségedet. És nem fog a régi személyiség tetejére egy jobb személyiséget építeni. Kegyelemben fogja felemészteni a személyiségedet, Paul, mindazt, amiről azt hitted, hogy az Paul.

És amikor azt mondom, hogy fel fogja azt emészteni, akkor azalatt nem azt értem, hogy el fogja azt pusztítani...és nem fogja...nos, azt akartam mondani, hogy nem fog téged megölni. Legalábbis szerintem nem öl meg. (kisebbségek) De mindent fel fog emészteni, ami Paul volt, beleértve ebbe a nevedet is Paul. Mert valójában a „Paul” nem a te neved. Egy rendkívül gyönyörűséges és kegyelemteli módon fel fogja emészteni a gondolataidat. Amikor az előbb azt mondtam: „*Nézd csak meg szerinted ki vagy te! Nézz bele a tükörbe!*” Némi biológia és gondolatok összessége vagy, amik már eleve tényleg nem a sajátjaid! Ezért is volt eddig ez ennyire nehéz.

Minél közelebb kerülünk a Maghoz és minél inkább végzünk ezzel a spirituális pubertás korszakkal, lényegében ez annál nehezebb, mert a valódi hitelesség ott van. Ott van, de csapdában van. Csapdába esett, pont úgy, ahogy a Kaikho is. A valódi Én Vagyok csapdába esett és mindenféle páncélzatot adott rá, továbbá mindenféle aktiválást és minden egyéb dolgot. Ami nem a tiéd.

És kezdetben meztelennek érzed majd magad, amikor a Kaikho elkezd mindezt felemészteni. Meztelennek érzed majd magad, mert ott lesz a vágyad az újraépítésre, hogy újra azonosítsd magad. És lesz egy időszak, megközelítőleg 21 nap, amikor nagyon úgy érzed majd, hogy nem vagy kapcsolt. De ellentétben a múlttal, amikor ez nyomorúságos érzés volt, most ez nagyon felszabadító lesz és egy kicsit ijesztő is, de általánosságban véve nagyon felszabadító lesz. És ez valószínűleg ebben az egy évben fog megtörténni.

21 napig úgy fogod magad érezni, hogy többé már semmi sem vagy, minden elment. Minden múlttá vált. Ezalatt az idő alatt, a lelked fog majd minden részletet, minden gondolatot, minden tapasztalást és ahogy ezt beszéljük a Keahak-ban, le fogja róluk hántani a részleteket, mert azok lényegtelenek és az érzelmeket is le fogja róluk hántani, mert azok hamisak és mindezt bölcsességgé fogja párolni.

És ebben az elkövetkezendő egy évben, meg fogjuk tanulni, hogy engedjük meg a bölcsességet, mert most még nem jön felszínre. Olyan, mintha valahol máshol lenne. Mintha el lenne temetve és nagyon, de nagyon keveset hozod a felszínre a bölcsességet. És Sam ezt tanulta meg, hogyan tudja ezt megtenni. Mellőzte az összes többi dolgot és egyenesen a bölcsességre ment.

És ezért is van az, hogy először is, úgy tűnik, minden sikerül neki olyan szinten, hogy a többiek elkezdenek rá féltékenyek lenni. Egyszerűen csak meg tud tenni dolgokat, pedig nem túl okos. Tudod, ha megkérdeznék tőle valamit a világ történelmére vagy a matematikára, vagy bármi másra vonatkozóan, nem tudja a választ és nem is igazán érdekli és nem is kell, hogy érdekelje.

Beleérez a bölcsességbe, a benne lévő őszinte bölcsességbe.

Szóval nagyon komolyan a Kaikho Sorozat nevet akartam adni. Aztán vettem pár mély lélegzetet és azt kérdeztem: „*De mi az esszencia? Mi az, amit tényleg próbálunk itt megtenni?*”

És akkor belém vágott. Készen állsz arra, hogy írsz a következő oldalra? Akkor belém hasított. Hogy mindez, ami ez a Kaikho és az Önszeretet és a megengedés és az elengedés és minden más, amit csinálunk, hogy bemenjünk a FényTestbe, mindez egy nagyon fontos szóról szól - a karizmáról. Karizma. Szeretném, ha ez a Karizma Sorozat lenne. De K betűvel az elején. (angolul Charisma - a ford. megj.) Írd ezt le Linda, előbb angolul és alá pedig írd le K betűvel az elején.

Karizma

A Karizma a görög „Kharis” szóból ered, aminek a jelentése: kegyelemben adni. Kegyelemben adni.

Amikor tényleg eljutsz ide....egyébként a karizma angol meghatározása szerint sokszor egy karizmatikus személy jut erről eszedbe. És ez részben igaz is. Van valami, amit karizmának hívnak. Senki sem tudja hol van. Nem tudják ezt kivonni. Nem tudnak belőle egy vegyi anyagot vagy képletet előállítani. Biztos vagy benne, hogy a mai délutánt követően valaki elő fog állni a karizma tablettákkal, kifejezetten csak a Shaumbrák számára. (nevetés és valaki beszél: gluténmentes) Igen, igen. Sőt, szerintem én magam fogok ezzel előállni. (Adamus nevet)

De mi is ez a karizma? Nos, mondhatjuk, hogy egy olyan személy, akinek van egyfajta kisugárzása, vagy egyfajta egyénisége. A szabvány meghatározásnál maradva, a karizmával rendelkező politikusok képesek magukhoz vonzani az embereket. Mind találkozottak már ilyen karizmatikus emberekkel. Ott vagy a Jelenlétükben és egyszerűen csak van bennük valami karizmatikus....

De ez a dolog itt egy kicsikét más lesz. Ez nem csak egy ragyogó, boldog személyiség lesz. A Karizma a belső kegyelem. A Karizma a természetes és igazán hiteles éned a személyiséged nélkül, ami nem te vagy - és ez fog felszínre jönni. Ez az Én Vagyok kifejeződés közben.

Akkor hajlamosak lesztek arra, hogy elrohanjatok innen és ilyeneket mondjatok: „*Ki fogom fejleszteni a Karizmámat. Kapcsolatba lépek vele és ...*” és igen, Karizma aktíváló tanfolyamokat kell tartanunk - „*aktiválni fogom a Karizmámat.*” Hol az a víz, hogy kiöntsem? Hol az a vödör, hogy fellökjem? Nem. nem.

Karizma. Ott van. Már ott van benned. Már ott van a bensődben és készen áll arra, hogy a felszínre jöjjön. Ez a te hiteles, autentikus éned, az, akiről folyton kérdezzetsz. „*Nos, autentikus vagyok?*” Nos, hát nem. Igazából nem voltál az. Tehát lépj hátra, hogy a hitelességed előjölessen, hogy a valódi Éned előléphessen.

Te, John Testvér - téged választottalak, amiért olyan szélesen mosolyogtál rám - milyen érdekes a te személyiség fejlődésed. De rád nézek, illetve arra, akinek magadat gondolod és egy kicsit nevetnem, mosolyognom kell. Mert ez nem te vagy. És ezt te is tudod és küzdesz ezzel - ahogy mindannyian ezt teszitek - de most John Testvért szúrtam ki magamnak - és azt mondod: „*De*

muszaj állandóan dolgozni magamon, muszaj fejlesztenem és jobbá tennem magam, utána meg ki kell mennem és keresnem-kutatnom kell saját magam.” Na, ettől én hányok. Elég legyen ebből! Semmi szükséged ezekre!

Semmit sem kell tenned John - ex-John, valaha volt John. Semmit sem kell tenned, kivéve egy valamit, a felszínre kell engedned azt a Karizmat! Hiszen az már most ott van. Nem kell azt aktiválnod. Nem kell azt vízzel locsolnod. Semmit sem kell tenned vele és pont ez lesz benne a kihívás. Mert tenni akarsz majd valamit. Azt mondod majd, a személyiséged azt mondja majd: *„A fenébe is! Valamit csak kell tennem a Karizmámmal! Ki kell azt fejlesztenem! Bele kell lélegeznem!”* Nem semmit nem kell vele tenned, mindössze meg kell engedned, hogy előjölessen. Tehát a megengedés korrekt volt. Ez egyben a Megengedés Sorozat is, de ez az egyik dolog, amit megteszel.

A Karizma a benned lévő Fény. De nem akarom ezt még csak Fénynek sem nevezni. A Karizma a megnyilvánuló, kifejeződő Én Vagyok és ha egyszer letakarítod és megtisztítod ezt az összes többi dolgot - az ősi biológiát és a személyiséget, mert ezek nem a sajátjaid - nem győzöm ezt elégszer hangsúlyozni. Az azonosulásod, a személyiséged az tényleg nem te vagy! Össze lett tákolva sok-sok téglával, amik mind idegen tájakról érkeztek. Találomra, vaktában lettek összetákolva elég érdekesen, amit talán úgy is lehet fogalmazni, hogy egy kreatív művészi módon, de már belefáradtatok ebbe és ezt te is tudod és én is tudom. Mind tudjuk. Nos, hát a legtöbben tudjuk.

A Karizma a természetes Éned eljövetele. Az az érdekes a Karizmában, hogy ez már ott van, csak meg kellene engedned, hogy előjöjjön. Nem fogsz tudni azonosulni a tulajdonságaival és az összes különféle dologgal.

Nem küldtem ki egy pszichés üzenetet, hogy kérnék egy kávét tejszínnel?

LINDA: Igen, igen, igen! Értettem!

ADAMUS: Közben pedig lennél szíves a táblára írni....

LINDA: Óóó!.....(nevetés)

ADAMUS: Nem, nem! Na...igen. Drága Linda, megbízhatnál vele valaki mást!

Tehát a Karizma! Ami nagyon fontos itt és kicsit vonakodok is ezt egyáltalán megemlíteni, mert az megint elvárásokat indít majd be és emiatt el fogunk feledkezni a Karizmáról és akkor legközelebb egy Karizma fenékberúgó Shoudot kell tartanom. (Kisebb nevetések)

A Karizma....

SART: Megint vizet öntesz majd a szőnyegre?!

ADAMUS: (nevetve) Igen.

A Karizma a valódi vonzás. Az igazi vonzás. Könyveket írtak a Vonzás Törvényéről, ami érdekes és a jó irányba halad, de mindenki hajlamos nagyon mentális lenni. Mindenki elkezd azon gondolkodni, amit akar - *zzzz-zzzzz-zzzzz-zzzzz* - és nem működik. Nem valami hatékony. Aztán meg depresszióba esnek és rosszul érzik magukat saját maguk miatt, aztán meg ezzel azonosulnak: *„Ó, hát én nem vagyok túl jó abban, hogy magamhoz vonzzam a dolgokat. Senki sem szeret engem és ezért nem tudok semmit sem magamhoz vonzani.”* Nem. Csak nem vagy igazán őszinte ezzel kapcsolatban. Nagyon mentális vagy.

A mentálisnak pedig vajmi kevés köze van a Kaikho-hoz, a tűzhöz, a szenvedélyhez. Mert nem autentikus, nem hiteles. Mindig, amikor támad egy gondolatod - akkor a legtöbb esetben az nem is a te gondolatod. 95%-ban, amikor gondolkozol valamin, az még csak nem is a tiéd. De te mégis úgy teszel, mintha a sajátod lenne. És aszerint is viselkedsz. Kijátszod azt. Pedig nem a tiéd. Tehát ezt mind le fogjuk tépni és eljutunk oda, ami a tiéd.

A Karizmad nem azt jelenti, hogy ki kell menned és extrovertálnak kell lenned. Nem azt jelenti, hogy az utcán sétálva mindenkivel kezet kellene ráznod és vicceket kellene mesélned a zöldségesnél. Nem. Mert ha ezt teszed, akkor idiótának fogsz tűnni. (kisebb nevetés)

A Karizma a természetes vonzásod. Természetesen vonzza magához az energiát. Magához vonzza az embereket.

Lényegében ez érdekes, mert Sam nem túl beszédes. Nem beszél sokat, de nincs is rá szüksége. A kimondott szavai tiszták és saját magából mondja ki azokat. És nem csak ott motyog az orra alatt. Amikor Sam beszél, az csak egy pár szó - de mivel a szavai tiszták, mégis mindenki odafigyel rá. És nem csak a hanghullámokat hallják, amik kiáradnak a szájából, hanem érzik a Karizmáját, neki pedig van belőle bőven.

Az emberek ilyeneket mondogatnak majd, hogy nos igen, Sam karizmatikus, vagy vonzó, mivel fizikailag vonzó, vagy mert....egyszerűen csak van benne valami. Szép a mosolya, vagy szép a szeme. De ezzel csak igazolni akarják, mert nem tudják ezt mivel azonosítani, nem tudják hogyan beszéljenek erről a Karizmáról. Ezért más dolgokra kell gondolniuk. Azért Karizmatikus, mert kiengedi Önmagát. Nem emiatt az összes többi gondolat miatt, hanem azért, mert nem szennyezte be magát azzal rengeteg sok mindennel, ami nem az övé. A saját biológiai pubertása mellett keresztülment a saját spirituális pubertásán is egyben. Több tonnányi a Karimája.

A karizma, ha a valódi meghatározást szeretnéd - a kegyelem ajándéka, amit először magadnak adsz oda, aztán pedig majd természetesen megadsz másoknak is.

A Karizma az, ami hiteles, autentikus. Az Én Vagyok. Nincs szüksége személyiségre. Nincs szüksége arra, hogy bármivel is azonosítsa magát. A Karizmának nincs szüksége tervekre, célokra és programokra. Nincs. Az embernek azért van szüksége célokra, hogy lefoglalja magát és jobban érezze magát amiatt, ha elér egy célt.

A Karizma Te Vagy. És tudom, hogy a szavak, amiket most kimondok, csupán csak szavak. De most arra kérnélek, hogy érezz ebbe bele egy kicsit...ebben a kis merabh-ban, ami sokkal inkább csak tíz-tizenöt perc, mikor is beleérezel a Karizmadba.

Karizma merabh

Akkor készítsd elő a zenét, de ne kezd el, amíg nem jelzek.

Vegyünk egy mély lélegzetet és kérném lekapcsolni a világítást!

Már nagyon régóta keresel valamit, amiről tudtad, hogy ott van, de azt nem tudtad, hogy juss el hozzá. Mert el lett takarva olyan gondolatokkal, amik nem is a sajátjaid és egy olyan testben cipelve, ami szintén nem a tiéd.

Vegyél egy mély lélegzetet és arra kérlek, hogy érezz bele ebbe a dologba, amit Karizmának hívunk.

És ne gondolkodj rajta, csak engedd meg, hogy előjöhessen. Ne menj ki, hogy megtaláld, hanem ismerd fel, hogy a Karizma már itt van. Ne akard azt azonosítani még a neveddel sem! Ez nem Tammie karizmája. Nem John Karizmája. Nem Stephan Karizmája. Hanem a TE Karizmad.

Nem része a személyiség építésnek. Nem része a személyiség építésnek.

(megszólal a zene)

Ez nem egy újabb tégl a falban. Ez az, ami a téglafal mögött van.

Semmit sem kell tenned vele. Nem kell aktiválnod.

(szünet)

Nem fogod beleszöni az életed történeteibe.

(szünet)

A Karizma a belső kegyelem, a kegyelem ajándéka, a hiteles, autentikus részed, az a részed, ami csak azt szeretné, ha éreznéd őt.

Akkor most vegyél egy mély lélegzetet és kérem lekapcsolni a fényeket - köszönöm - és kérném felhangosítani a zenét.

(szünet)

Az Én Vagyok természetes állapota a Karizma.

Meg van a maga saját áramlása, magától áramlik, drága barátaim! Nem lehet kontrollálni, irányítani. Nem lehet szép kis dobozokba helyezni. Ez kifejeződés, megnyilvánulás.

(szünet)

A Karizma a természetéből adódóan mindig biztonságban érzi magát. A személyiség - a te személyiséged - az, aki sokszor nem érezte biztonságban magát. De a Karizma mindig biztonságban érzi magát. Nem próbál megvédeni egy testet vagy egy személyiséget - és hogyan is érezhetné azt, hogy nincs biztonságban?

(szünet)

A Karizma egy kisugárzás. És egyáltalán nem az elmében van. Ha megpróbálsz gondolkozni a saját Karizmádról, akkor kissé össze fogsz zavarodni, mert az elméd képtelen azt felfogni.

És ha a személyiség igazgatód megpróbál erre rájönni, akkor nem fog neki sikerülni. Soha nem fog a személyiséged részévé válni. Soha.

És ez befrusztrálja a személyiség igazgatódat, mert ő szereti megragadni a dolgokat és igazgatni azokat és a személyiség kíséret részévé tenni.

A Karizmának nincsenek aspektusai és soha nem is fogja hagyni, hogy aspektusai legyenek.

A Karizmát nem érdeklik a spirituális dolgok, az anyagi dolgok és semmi ilyesmi.

A Karizma repül, lebeg, szárnyal, kiterjed és táncol.

(szünet)

Nem szenved a részletek miatt. Nem szenved a múlt miatt. Nem szenved a filozófia miatt.

(szünet)

Nem tolerálja a nem hiteles, nem autentikus dolgokat.

(szünet)

Nem lehet csapdába ejteni, kontrollálni, irányítani, nem lehet rajta dolgozni és nem tud megsérülni.

A legjobb és talán egyetlen barátja a Kaikho. A Kaikho a Karizma szomszédja.

Sok dalt megosztanak együtt.

Megértik egymást, mert mind a ketten meghatározhatatlanok, szerkezet nélküliek és akadály nélküliek.

Karizma, Kaikho, szenvedély.

Tisztaság és kegyelem. (szünet)

A Karizmát nem tudod mesterségesen előállítani. Soha nem tudod megjavítani, jobbá tenni. Ezért arra kérlek, hogy meg se próbálkozz ezzel! Ne akard azt jobbá tenni, nagyobbá tenni, mert ekkor

csak egy nagyon nem hiteles személyiség játssza a saját makyo játszmáját.

Karizma a szívek szíve. Az őszinte Én.

Ezért arra kérlek, hogy ezt add fel, még mielőtt arra gondolnál, hogy megpróbálsz őt uralni, dominálni, irányítani, igazgatni, alakítani vagy becsapni.

(szünet)

Régóta ezt kérdezed: „*Valódi vagyok? Autentikus vagyok?*” Nem.

Most venedd kell egy mély lélegzetet! Fejezd be, hogy mindent irányítani akarsz magadon belül!

Ne próbáld elterelni a természetes vizeket, a természetes energiákat és csak engedd meg, hogy ez a Te Karizmád keresztülragyogjon és felülírja mindazt, amivel eddig azonosítottad magad - minden gondolatot, mindet lehetséges jelleget, minden kudarcot és minden teljesítményt.

Engedd meg, hogy a Karizma a felszínre emelkedhessen és felülre kerüljön.

Elkezdted felismerni, hogy tényleg teljesen hiábavaló volt megpróbálni fejleszteni ezt a személyiséget, majd tovább finomítani, majd megpróbálni halhatatlanná tenni, áthozni életről-életre, talán egy másik testben. Mindezt a személyiségeddel próbáltad tenni.

Ahogy beleérezel a Karizmádba - a te Karizmádba - felismered, hogy ez tényleg teljesen hiábavaló volt. Nem lett volna rá szükséged.

Mennyi energiát helyeztél bele ebbe, hogy megvédj, formálj és védelmezz valamit, amiről átkozottul jól tudod, hogy igazából nem is te vagy?

(szünet)

Mégis ez a Karizma, ha békén hagyod, nem piszkálsz - ha nem próbálsz azt beleszólni a jelenlegi személyiségedbe, ha megengeded magadnak, hogy szabad legyél - akkor elkezdted majd megérteni, hogy ki vagy te valójában.

A Karizma a szabad személyiség, a szabad Én Vagyok.

Elkezdted felismerni, hogy ez a Karizma nem igényel semmi munkát. Annyira megszoktad már, hogy mindenben dolgoznod kell, de ehhez nem kell semmiféle munka.

Idő sem kell hozzá. Azt szoktátok meg, hogy a dolgok az időben bontakoznak ki. Még nekem is azt mondjátok: „*Haladjunk már!*” Oké. Itt van. Ez a te Karizmád, Kaikho-d. Karizma, a szenvedély - az Én Vagyok kegyelmének a szenvedélye.

Meg tudod engedni, hogy a felszínre jöhessen benned?

Meg tudod ezt engedni, azt, aki valójában vagy?

(szünet)

Ez egy érzés drága barátaim. Nem egy gondolat. Ez egy érzés. Egy tudás.

(szünet)

Olyan ez, mintha fognál egy törlőruhát és egy kis ablaktisztítót és letakarítanád az összes port, az összes szennyeződést, annak érdekében, hogy megengedd, hogy ez a Karizma átragyogjon!

Olyan helyekre visz majd el téged, amit az elméd, a személyiséged soha el sem tudott volna képzelni. Tehát meg se próbáld! Meg se próbáld irányítani vagy manipulálni!

Olyan dolgokat fog majd hozzád vonzani, amit soha el sem tudtál volna korábban képzelni! A Karizma az igazi mágnes. Mert az. Egy mágnes. Beszéltünk a Vonzás Törvényéről és arról, hogy miért nem vagyon ennek nagy híve. Azért, mert az mentális. Nincs ott benne a Kaikho, a

szenvedély. Az az elméből ered és az pedig korlátozott.

De ez, a te Karizmád az a vonzás maga, a mágnes, a mágnesség és ez az, ami elhozza hozzád a dolgokat. Nem azért, mert arra gondolsz, nem azért mert küzdesz, vagy mert stresszeled magad miatta, nem azért, mert mentálisan ráfókuszálsz. Természetesen hozza el a dolgokat, hatalmas könnyedséggel és kegyelemmel, annyira, hogy ez eleinte kissé sokkol majd téged. Embereket hoz el hozzád. Lehetőségeket hoz el számodra. Angyali létezőket hoz el hozzád. Elhozza a Föld lényeit - a dévákat, a tündéreket. Mindezeket a dolgokat kegyelemben hozza el. Nem erővel, hanem kegyelemben, jóságban. Elhozza az energiát, mert végre hiteles vagy. Végre megengeded magadnak, hogy szabad legyél.

Vegyél egy jó mély lélegzetet, mert ez a Karizma Sorozat, K-betűvel az elején.

Vegyél egy jó mély lélegzetet és újra érezz bele abba a Karizmába! Érezd milyen, amikor megengeded, hogy átáramoljon a testeden nyitottan, szabadon!

(szünet)

Látom, hogy egy páran megpróbáljátok ezt irányítani! Ne! Nyitottan, szabadon. Ne legyenek ezzel mentális gondolataid, ne irányítsd a tested bizonyos helyeire, hogy gyógyítsa azt meg! Látod, megint irányítasz! Állj félre az útból!

Engedd meg, hogy az a Karizma, a lélek kegyelme, ó, bejöhessen a gondolataidba! A gondolataid kemény régi szemétládák, de attól még engedd meg, hogy a Karizma beléjük áramoljon! Ó, mert azok! Zsémbes, megkérgesedett öreg tengerészek. Túl sokáig voltak kint a tengeren.

Engedd meg, hogy a Karizma, a te Karizmád - ami nem valamiféle univerzális egység energia, hiszen ez a sajátod - beáramolhasson a gondolataidba, az elmédbe!

És ha be tudod őt engedni az elmédbe, akkor jól csinálod, mert tudod az elmédet egy jókora erődítményként építetted fel. Nem fogsz oda minden idegen dolgot beengedni, annak ellenére, hogy közben végig mást sem teszel.

Akkor most vegyél egy mély lélegzetet és érezd át egy pillanatra, hogy milyen is az - amikor a Karizmád, a hitelességed egyenesen belemegy a gondolataidba. Olyan, mintha összeeresztenéd a vizet az olajjal, ugye? (Adamus kissé nevet)

A Karizma csodálatosan ki tudja öblíteni onnan a szemetet, ki tudja tisztítani a csöveket, ha megengeded ezt és nem próbálsz ezt erőltetni. Ez a megengedésről szól.

Érezd át egy pillanatra milyen is az, amikor a Karizma beleáramlik a gondolataidba.

(szünet)

Szinte már látom is magam előtt ezt a remek színdarabot - ahol a gondolataid azt mondják: „*Szia, én vagyok a Gondolatok. Te biztosan a Karizma vagy. Üdvözöllek! Ez itt az én birodalmam! Én teremtettem ezt a helyet! Üdvözöllek itt, egészen addig, amíg azt teszed, amit én mondok neked, egészen addig, amíg erősítesz, növelsz engem, amíg jobb külsőt adsz nekem. Igen, hiszen te vagy a Karizma, én pedig itt a személyiség vagyok.*” Na, erre a te Karizmád köp egyet a padlóra. Őt nem lehet kontrollálni, irányítani, manipulálni és nem fogja hagyni, hogy valami jöttment megmondja neki, hogy mit tegyen.

(szünet)

Vegyetek egy jó mély lélegzetet drága barátaim, egy jó mély lélegzetet a Karizmába!

A Karizmáról, a FényTestről, mindezekről a csodálatos dolgokról - a szeretetről - mindezekről beszélni fogunk ebben az előttünk álló évben. És a Magban ott a Karizma.

Tisztázásképpen

Még egy dolgot szeretnék elmondani, mielőtt befejeznék a mai napot. A Karizma szót úgy ismeritek, mint amikor valaki sármos, bájos, sőt akár még egy kicsit szexi is. Egy ismeretlen személyiségjegyként tartjátok számon, aminek egyszerűen képtelenek vagytok ellenállni.

De ez ennél jóval több. Ez a te esszenciád. És ismételten, a szó gyökere a görögöktől ered. A jelentése: a kegyelem ajándéka. Amit ezalatt valójában értettek: kegyelmet adni, ajándékozni magadnak - és ezt követően természetesen kegyelmet ajándékozol majd másoknak is. Ebben semmi olyan szándék sincs, hogy kegyelmet akarj adni, ajándékozni másoknak, nem abból a szándékból teszed, hogy ezzel magadhoz vonzd az embereket, mert karizmatikus vagy.

Ennek ellenére ez egy nagyon erős, természetes mágnes. Természetesen vonzza hozzád az energiákat és az embereket és minden dolgot. Egyszerűen csak elhozza hozzád. Ezért is rendelkeznek a karizmatikus emberek ebből egy kis minőséggel. Az emberek velük akarnak lenni, az energia is velük akar lenni, a pillangók is az ilyen karizmatikus emberek körül akarnak lenni. De ezt nem lehet mesterségesen előállítani. Ez valami nagyon valódit fog előhozni a belsődből.

Hogy mire számíts? Nos, ahogy említettem, lesz egy körülbelül 21 napig tartó periódus - akár most, akár később ebben az évben - ahol olyan érzésed lesz, hogy elértél a személyiséged szélére, határára. Újra elérkeztél a hatalmas szakadék szélére. De ez a szakadék nem lesz félelmetes. Nem fog fájni. Egy szinten meg fog rémíteni, de el fogsz jutni a következő pontra és ami még fontosabb, meg fogod látni a személyiség megtévesztéseit. Fel fogod fedni azt, ami nem annyira igaz és azt is - magad előtt feded fel - hogyan próbálkoztál és hogyan dolgoztál olyan keményen azon, hogy az akkor is legyen igaz és helyes és neked legyen igazad és ugyanakkor rájössz, hogy ez mégsem volt igaz. Ez nem te voltál. Majd ezt követően megengeded a Karizmának ezt az áramlását.

És az majd - azt akartam mondani, hogy az majd felcseréli - de nem, hanem felemészti, magába burkolja azt, amit eddig a személyiségednek, az énednek hívtál.

És azt azonnal képes leszel meghatározni, megérezni. Mert ez egy érzés. Egy tapasztalás. Nem fogsz keresztülmenni öt vagy tíz lépésen, vagy akármennyin, pontosan úgy, ahogy nem fogunk keresztülmenni a FényTest különböző szintjei beintegrálásának a különböző lépésein. Vannak különböző szintek? Hát némiképpen igen, de ez nem fontos.

A Fénytestnek vagy a Karizmának ezeken a különböző szintjein végigmehetnénk és tudományosan ízekre szedhetnénk azokat és azt mondhatnánk, hogy a Karizmának 18 pontja vagy jellemzője van, ami így van, de egyszerűbb, ha ezt az egészet egyszerűen csak megengedjük. Ugyanez a helyzet a FényTesttel is! Elmondhatnánk ennek a különféle szintjeit és tudományosan meghatározhatnánk őket és beszélhetnénk arról, hogy mit is csinálnak a különféle szinteken, de miért? Ez csak elterelne benneteket.

Csak veszünk egy mély lélegzetet és megengedjük.

A vicces pedig az, hogy már ott vagytok, a vicces az, hogy már megérkeztetek. Ahogy ezt Tóbiás oly sokszor elmondta nektek, már felemelkedtetek és most csak keresztülmentek azon, hogy milyen volt odajutni. Arra kérlek benneteket, hogy ne felejtsetek el, hogy már megtettétek. Már megtettétek. Fejezzétek be, hogy ennyire keményen dolgoztok rajta!

Csak vegyetek egy mély lélegzetet és ismerjétek fel, hogy...

ADAMUS ÉS A KÖZÖNSÉG EGYSZERRE: Minden jól van a teremtés egészében!

ADAMUS: Köszönöm, drága barátaim. Köszönöm.

(Fordította: Telegdi Ildikó - telegdiildi@globonet.hu)

Megjegyzés: Aki úgy érzi, hogy szívesen támogatná anyagilag is a Shoudok fordításainak munkáját, az alábbi bankszámlaszámon megteheti:

Telegdi Ildikó OTP BANK Rt. 11773339-00984762

Minden eddigi és ezt követő felajánlást előre is szívből köszönök: Telegdi Ildikó

A Bíbor Kör Anyagok Tóbiással, Adamus Saint-Germainnel és Kuthumi Lal Singh-gel ingyenesen kerülnek felajánlásra 1999 óta.

A Bíbor Kör emberi angyalok globális hálózata, akiket Shaumbrának neveznek és akik elsők között mennek át az Új Energiába. Ahogy megtapasztalják a felemelkedés örömeit és kihívásait, Szabványokká válnak mindazon emberek számára, akik a saját belső Istenük felfedezésének utazását járják.

A Bíbor Kör havonta találkozik Deverben, Coloradoban, ahol is Adamus a legfrissebb információkat osztja meg Geoffrey Hoppe által. Ezek a Bíbor Kör összejövetelek nyilvánosak, publikusak, ahová mindenkit szeretettel várunk.

Amennyiben most ezt olvasva érzel egyfajta igazságot és kapcsolódást, akkor te tényleg Shaumbra vagy. Tanító és Vezetetést nyújtó vagy az emberek és az angyalok számára egyaránt. Engedd meg, hogy az isteniséged magva virágba boruljon benned ebben a pillanatban és ez tartson örökké. Soha nem vagy egyedül, mert van egy családod a világban és angyalok vesznek körül a körülötted létező birodalmakban.

Szabadon terjesztheted ezt a szöveget nem-kereskedelmi alapon, térítésmentesen. Arra kérünk, hogy az információt a maga teljességében add közre, beleértve ezt a lábjegyzetet is! Minden más felhasználás esetén írásos jóváhagyásra van szükség Geoffrey Hoppe-től, Golden, Colorado. A kontakt oldal: www.crimsoncircle.com

© Minden jog Fenntartva 2014 Geoffrey Hoppe, Golden, CO 80403